

TEMPS NOU, TEMA VELL

Ens porten els esdeveniments del temps, a batzegades, disposats a engiponar línies de caire desencisat, amb la sensació de discapacitat que resulta de la impossible perspectiva de les coses, aquella que sols ens podrà donar el temps. Som —l'evidència sembla peregrina— en un temps que assegura voler anunciar variacions, nous canvis al costat dels que es fan evidents fins al farciment en els nostres carrers i places, a les vinyes i a les platges del Penedès, però també els canvis de la nova etapa que s'ha encetat a bona part de la diversificada estructura administrativa del país.

Unes i altres variants mantenen una estructura d'interrelació, la d'esperar una consideració del Penedès que vagi més enllà d'un paper de terra situada en totes les referències, en cada una de les servituds de pas, en tots els projectes d'ampliacions metropolitanes. Un plantejament administratiu veritablement disposat a estructurar una realitat territorial per a Catalunya, un mapa territorial nascut de la voluntat de vertebrar un país heterogeni, divers i, des de fa tan de temps, ben tristament —potser fins i tot perillosament— desequilibrat. Un debat sobre com apaivagar tants desmanegaments territorials: els demogràfics, els econòmics, els paisatgístics i naturals, els estructurals i de serveis. Un debat encetat sobre plantejaments realistes, i especialment situat en la capacitat de diàleg entre tots.

En vam parlar en el decurs de l'assemblea general de l'Institut el passat mes de febrer a Espiells. Si del que es tracta és de mantenir i consolidar paràmetres com els actuals, amb serrells que ens tornin a retallar municipis limitrofes i sense una voluntat de desvincular definitivament el vell esquema provincial, no cal que convoquin a la taula del diàleg. La posició de l'IEP ha estat molt clara des del mateix dia de fundació de l'entitat i l'opinió sobre l'anomenat "Informe Roca" la vam manifestar de forma ben clara en el darrer número de la nostra revista *Gran Penedès*.

Sembla que els anys vinents han de ser claus en aquests i molts altres aspectes, en allò que fa referència a la definició i consolidació de l'anomenat "Pla Director", en el reconeixement al potencial vitivinícola justament a l'únic lloc on aquest reconeixement és veritablement efectiu: als mercats consumidors i, en contrapartida, en la valoració econòmica de la feina pagesa.

Comptat i debatut, tots tenim massa feina per continuar vint-i-cinc anys més parlant del que volem ser i de com ho volem ser, que a l'hora de la veritat resulta impossible cuinar si no saps mai què pots trobar al rebost.

COL·LABORACIONS

